

Bản tính tận cùng vô lương tâm của TBT kiêm CTN Nguyễn Phú Trọng

Luật Sư Đào Tăng Dực

Kể từ hạ tuần tháng 10, khi cảnh sát Anh Quốc khám phá ra thi thể của 39 nạn nhân chết trong xe thùng đông lạnh, gây bi thương và chấn động trên toàn thế giới, thì dư luận nghĩ rằng phần lớn những thùng nhân đều là người Trung Quốc và chỉ có một vài người, trong đó có cô gái tên Phạm Thị Trà My, là người Việt mà thôi.

Lập tức báo chí lê đảng khuôn rập với đảng CSVN lớn tiếng kêu gọi mọi người Việt trong lẫn ngoài nước phải bình tĩnh chờ đợi và không nên kết án đảng và nhà nước Việt Nam. Tuy nhiên từ từ , sau những điều tra và giáo nghiệm nghiêm túc của cảnh sát và tòa án giáo nghiệm tử thi (Coroner's Court) Anh Quốc thì số người Việt gia tăng, và đến ngày 13 tháng 11 thì kết quả chung kết khẳng định rằng toàn thể 39 nạn nhân đều phát xuất từ “thiên đàng xã hội chủ nghĩa Việt Nam”.

Cảnh sát Anh Quốc còn liệt kê rõ trên trang mạng của họ danh sách chi tiết toàn thể 39 nạn nhân. Phần lớn những nạn nhân đều tương đối trẻ tuổi. Từ 14 đến 44 tuổi. Trong đó có ít nhất 10 người dưới 20 tuổi.

“Thiên đàng xã hội chủ nghĩa Việt Nam” dĩ nhiên không phải là nơi duy nhất xuất cảng lao động qua các “địa ngục tư bản rẫy chết”. Thiên đàng xã hội chủ nghĩa đàn anh Trung Quốc vĩ đại cũng không khác, nếu không nói là quy mô lớn hơn.

Thật vậy, ngày 20 tháng 6, năm 2000 cảnh sát Anh Quốc khám phá 58 thi thể người TQ cũng chết trong thùng đông lạnh tại thành phố hải cảng Dover và ngày 5 tháng 2, 2004 một nhóm người TQ nhập cư lậu vào Anh đã bị cuốn theo thủy triều. Mặc dầu cơ quan hữu trách đã cố gắng hết mình, ít nhất có 21 người

chết chìm vì mơ ước trốn chạy thiêng đảng xã hội chủ nghĩa Trung Quốc và mưu tìm tự do và no ấm trong “địa ngục tư bản rẫy chết” tại Anh Quốc xa xôi.

Sau khi xuất xứ CHXHCNVN được xác nhận thì ngoài nước, các cá nhân trong cộng đồng người Việt hải ngoại đều được những đồng sự, bạn bè, hàng xóm từ dân bản địa cũng như các sắc tộc khác chia buồn, thăm hỏi và câu hỏi đầu tiên phải trả lời là:

1. Tại sao đang sống bình yên trên đất nước của mình mà nhiều người lại mạo hiểm mạng sống bỏ nước ra đi, nhất là khi còn trẻ tuổi như thế?

Câu trả lời từ những người Việt Nam tỵ nạn CS tương đối dễ dàng và dễ hiểu, nhất là khi chúng ta nêu ra các con số hàng triệu nạn nhân CS chết trong ngục tù của Stalin, của Mao Trạch Đông, cuộc cải cách ruộng đất của CSVN năm 1956, hàng triệu người miền bắc di cư vào miền nam năm 1954 cũng như cuộc vượt biên đầy khổ ải và chết chóc năm 1975 của người Việt hải ngoại.

Những sắc dân Đông Âu, Nga Sô, Nam Hàn và Cuba là những người dễ dàng đồng cảm với chúng ta nhất vì dân tộc của họ cũng là nạn nhân của chế độ CS phi nhân này.

Tình hình trong nước thì trái ngược lại. Trừ những thông tin từ mạng xã hội chính quyền không kiểm soát được, còn báo chí lề đảng có thái độ thật buồn cười. Sau khi bùng bít thông tin thất bại thì họ lại buộc tội chính phủ Anh Quốc là nguyên nhân gây ra thảm họa. Mặc dầu bị ép buộc theo công ước quốc tế phải hợp tác với chính quyền Anh Quốc trong việc cung cấp dữ kiện, DNA hầu nhận diện các thi thể, cho đến ngày hôm nay, cấp cao nhất trong nước chỉ có Thủ Tướng Nguyễn Xuân Phúc là chia buồn lấy lệ với thân nhân và gia đình trong một phiên họp nội các chính phủ.

Còn Nguyễn Phú Trọng, cho đến ngày 13 tháng 11, trên 2 ngôi vị tối cao của quốc gia tức TBT Đảng CSVN và CTN tức nguyên thủ của quốc gia thì miệng cam như hén.

Tại sao như thế?

Lý do thứ nhất là vì trên cương vị TBT đảng, đảng CSVN là một tập thể dối trá và luôn luôn trốn chạy sự thật, như ác quỷ Dracula luôn trốn chạy ánh sáng mặt trời. Khi phải đối diện với sự thật do những cơ quan chính phủ nghiêm chỉnh như cảnh sát và tòa án giao nghiêm tử thi Anh Quốc, thì phản ứng đầu tiên của đảng là chạy trốn sự thật.

Lý do thứ nhì nằm trong bản chất vô lương tâm sâu xa của đảng CSVN, thể hiện qua nhân cách của TBT Nguyễn Phú Trọng. Khi Nguyễn Phú Trọng tuyên bố trà TQ ngon hơn trà VN, ông không phải tuyên bố như thế chỉ nhân danh khẩu vị của cá nhân mình, mà không đại diện cho tập thể đảng CSVN, nói lên lòng yêu mến và biết ơn vô biên của đảng CSVN đối với đảng CSTQ. Từ đó, Ải Nam Quan của VN, một nửa Thác Bản Giốc của Việt Nam, Hoàng Sa và một phần Trường Sa của VN, nhiều vùng Biển của VN bị CSVN tán tận lương tâm nhường cho CSTQ.

Đối với một đảng CSVN vô lương tâm như thế, 39 linh hồn dân Việt vất vưởng kia chẳng có đáng gì!

Như vậy một chính quyền có lương tâm sẽ phải làm gì?

Trong khi một tập thể cảnh sát Anh Quốc đã rơi lệ và làm lễ tưởng niệm cho 39 linh hồn vô tội, một thủ tướng Anh Quốc bận rộn việc nước trong cơn khủng hoảng Brexit, cũng thương cảm ký vào sổ lưu niệm thì ít nhất vị nguyên thủ quốc gia VN phải thăm viếng an ủi gia đình các nạn nhân từ lúc khởi thủy, không phải chờ đến bao giờ, toàn quốc phải truy niệm, cờ rủ v.v..

Tuy nhiên như thế hoàn toàn chưa đủ. Bộ Chính Trị đảng CSVN dưới sự lãnh đạo của Nguyễn Phú Trọng, phải đích thân đến đền thờ Đức Quốc Tổ, sám hối tội lỗi của mình, giải tán đảng CSVN, trao trả quyền tự quyết dân tộc lại cho toàn dân, hầu dân tộc có thể xây dựng một nền dân chủ hiến định, pháp trị và đa nguyên chân chính cho đất nước, an ủi vong linh của hàng triệu nạn nhân cộng sản trong quá khứ và 39 linh hồn vừa tử vong tại Anh Quốc.

Từ đó về sau, cùng với một bản hiến pháp dân chủ chân chính, quốc hiệu của đất nước sẽ đơn giản là **nước** “Việt Nam” và những ngoa ngôn xảo ngữ như “Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, độc lập tự do hạnh phúc” sẽ không còn hiện hữu để xỉ nhục dân tộc nữa.